

Een kandelaar met zeven kaarsjes

*Het kaarsje dat hel op en neer dansend
voor 't oog van de wereld en zegt
"Kom binnen, wees welkom,
we doen ons verhaal over 't kleine en
't grote, zoveel moet verteld",
dat kaarsje, dat was ons moeder*

*Het kaarsje dat stil staat te branden
bij valavond van 't halfduister geniet
van dag die zich keert naar de avond
stil mijmerend, ook biddend wellicht,
dat kaarsje, dat was ons moeder*

*Het kaarsje dat klein en in eenvoud,
tevreden kon kijken rond zich
't gegons van een huiskring, verhalen
van groot en verhaaltjes van klein
zij vonden gehoor, zij kregen begrip,
dat kaarsje, dat was ons moeder*

*Gegoten uit was, het brandde als 't leven
heel rustig, heel lang naast 't kaarsje van vader
een ruk deed het buigen heel even
en 't plooidde in stille verdriet
maar langzaam herwon het en lichtte
't was niemand tot last, soms zelfs andren een steun,
dat kaarsje, dat was ons moeder*

*De zon en de bloemen zij nodigden uit,
en 't kaarsje schoot op en fel ging het branden
vol blijdschap genietend van 't licht
en van 't wonder, van kleuren, van knoppen,
van kelken die bloeien,
dat kaarsje, dat was ons moeder*

*Het kaarsje van 't leven werd ook soms beroerd
soms kommer soms zorgen, ook dragen bij dood
maar stil bleef het staan en uitnodigend wenken
vertrouwend in goedheid en wijsheid van mensen
aanvaardend waar nodig en zorgend waar 't moest,
dat kaarsje, dat was ons moeder*

*In d'avond van 't leven door velen omringd
vertrouwvol genesteld in 't huis dat het bouwde
het dankte voor 't zorgen, het dankte voor alles
heel stil want met 't kleine tevrêe,
dat kaarsje, dat was ons moeder*

—

Als aandenken aan

ALIDA DEBLAERE

echtgenote van wijlen Valère ALLEGAERT

12 maart 1908 - 5 maart 1994

—

Als pelgrim nu gaan wij, ieder zijn weg
ontsteek nu en dan ook een kaarsje
heel even en biddend dan keer in uzelf
in 't dansende lichtje gaan mensen en dingen
in mijmering als gouden geschenken voorbij

*Haar leven was "schoon"
omdat het eenvoudig en oprecht was.
Haar leven was "rijk"
omdat het zich in zelfvergetenheid wegschonk.
Haar leven was "goed".*